

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/183/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203267
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617203267.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., I. XXXX/XX, o zaplatenie 999,66 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 999,66 € spolu s úrokom z omeškania:

§ vo výške 8,15% ročne zo sumy 356,12 € od 20.08.2014 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 82,82 € od 20.09.2014 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 82,82 € od 20.10.2014 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 82,82 € od 20.11.2014 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 82,82 € od 20.12.2014 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 82,82 € od 20.01.2015 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 82,82 € od 20.02.2015 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 82,82 € od 20.03.2015 do zaplatenia,
§ vo výške 8,05% ročne zo sumy 63,80 € od 20.04.2015 do zaplatenia,
všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s. sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 999,66 € s úrokom z omeškania 8,15% ročne od 20.08.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

(2) Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 16.04.2012 zmluvu o pôžičke č. 6115936, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 2 000 €, ktorú sa zaviazal splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach po 82,82 €. Do podania žaloby uhradil 1 764,06 €. V dôsledku porušenia povinnosti splácať dlh riadne a včas právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.06.2014 upozornil žalovaného na možnosť zosplatenia úveru a dňa 19.08.2014 úver zosplatil. Žalovaný mal uhradiť sumu 2 763,72 €, ktorá zahŕňa istinu, pričom uhradil 1 764,06 €. Žalobca si neuplatňuje náhradu nákladov na vymáhanie pohľadávky. Zmluvnú pokutu si takisto neuplatňuje.

(3) Ako dôkazy navrhol vykonať Zmluvu o pôžičke, Všeobecné obchodné podmienky, Prehľad splátok a úhrad, Predžalobnú upomienku + doručenkú.

(4) Súd žalobu doručil žalovanému spôsobom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) fikciou doručenia. Žalovanému sa nepodarilo žalobu doručiť na

adresu evidovanú v registri obyvateľov a miesto jeho skutočného pobytu súdu známe nie je. Preto súd zverejnil na svojej webovej stránke a úradnej tabuli oznámenie o podanej žalobe. Žaloba sa považuje za doručенú žalovanému po pätnástich dňoch od zverejnenia oznámenia, t.j. ku dňu 05.08.2017, hoci sa o tom žalovaný nedozvedel.

(5) Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, žiadne prostriedky procesnej obrany v spore nepoužil.

(6) Uznesením zo dňa 19.10.2017 č.k. 6Csp/183/2017-36 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a aby na jeho miesto ako žalobca do konania vstúpil súčasný žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2017.

(7) Súd sa pred rozhodnutím vo veci oboznámil s listinnými dôkazmi - Zmluvou o pôžičke zo dňa 16.04.2012 na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 3, Všeobecnými obchodnými podmienkami na č.l. 4, Predžalobnou upomienkou a doručenkou na č.l. 3 a 5 a Prehľadom splátok a úhrad na č.l. 6 a zistil z nich nasledujúci skutkový stav.

(8) Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 16.04.2012 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 2000 € splatná v 36 splátkach po 82,82 €. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 24,67%, priemerná RPMN bola podľa zmluvy 21,06%, RPMN bola 24,67%. Celková výška pôžičky podľa zmluvy bola vo výške 2815,88 € a celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 981,52 €. Termín konečnej splatnosti bol apríl 2015. V zmluve sa nenachádza dohoda podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") o možnosti zosplatenia dlhu pre prípad neplatenia splátok dlžníkom riadne a včas. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky, ktoré upravujú tie právne skutočnosti, ktoré nie sú odlišne upravené v samotnej zmluve. Vyplýva z nich okrem iného v čl. 6.2. dohoda o splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci. Vo Všeobecných obchodných podmienkach sa nenachádza dohoda podľa § 565 OZ. Právny predchodca žalobcu vyzval dňa 25.06.2014 žalovaného na úhradu nezaplatených splátok vo výške 248,46 € a pre prípad, že tak neučiní do 05.08.2014, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný splácal splátky úveru riadne do 11.04.2014. Následne žiadnu ďalšiu splátku neuhradil. Spolu uhradil sumu 1 764,06 €.

(9) Následne v súlade s § 219 ods. 1 CSP súd nariadil verejné vyhlásenie rozsudku. Dňa 20.12.2017 rozsudkom č.k. 6Csp/183/2017-45 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodol tak z dôvodu, že žalovaný nárok považoval za premlčaný, pričom na premlčanie v súlade s vtedy platným a účinným ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov prihliadal ex offo. Zároveň posúdil zmluvu o úvere ako neplatnú z dôvodu jej nezrozumiteľnosti a neurčitosti, pretože z nej nebolo zrejmé, aká je celková výška pôžičky, keďže výška pôžičky mala byť 2 000 € a celková suma pôžičky 2 815,88 €, avšak súčin 36 splátok a výšky splátky 82,82 € je suma 2 981,52 €, pričom taký údaj sa v zmluve nenachádzal.

(10) Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. V odvolaní poukázal na to, že skutočný počet splátok bol 34, pretože žalovanému boli prvé dve splátky odpustené. Preto je celková suma pôžičky 2 815,88 € (teda 34 x 82,82 €).

(11) Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 13.07.2018 č.k. 27Co/25/2018-75 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že tak urobil z dôvodu, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom vo veci PL. ÚS 11/2016 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Uvedené ustanovenie stratilo účinnosť. Keďže súd prvej inštancie nevyhodnotil dôkazné prostriedky s ohľadom na premlčanie a vec neposúdil, ako keby k premlčaniu nedošlo, bolo potrebné odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie po vrátení veci je vyvodiť z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie o celom predmete sporu v zmysle podanej žaloby a opätovne rozhodnúť. Pred novým rozhodnutím vo veci je súd prvej inštancie povinný postupovať v súlade s procesnými návrhmi strán sporu a rozhodujúce skutočnosti vyhodnotiť podľa zásad uvedených v ust. § 191 ods. 1 CSP a vysporiadať sa so všetkými námietkami produkovanými stranami v konaní a tiež uvedenými v odvolaní a opätovne vo veci rozhodnúť.

(12) Súd na prejednanie veci nariadil na 23.01.2019 pojednávanie. Predvolanie naň bolo riadne a včas doručené právnomu zástupcovi žalobcu aj žalovanému, pričom žalovanému bolo doručené fikciou podľa § 111 ods. 3 CSP, pretože zásielka s predvolaním sa súdu vrátila z adresy bydliska žalovaného evidovanej v registri obyvateľov s poznámkou „adresát neznámy“. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie neustanovil, pričom svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal, aby súd rozhodol bez jeho účasti.

Žalovaný sa na pojednávanie neustanovil. Keďže žiadna zo strán nežiadala z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, súd vec prejednal v súlade s § 180 CSP v ich neprítomnosti.

(13) Súd na pojednávaní oboznámil podstatný obsah rozhodnutia odvolacieho súdu a dal stranám doplnenie predbežného právneho posúdenia, rešpektujúc vyslovený právny názor odvolacieho súdu.

(14) Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

(15) Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(16) Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(17) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(18) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(19) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(20) Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

(21) Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

(22) Podľa § 517 ods. 2 OZ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(23) Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(24) Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 16.04.2012 zmluvu o pôžičke č. 632487. Túto súd právne považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 citovaného zákona a súd ju považuje za platnú. Žalovaný spotrebiteľský úver vyčerpал, pričom v splátkach zaplatil len sumu 1 764,06 €. Spolu sa však podľa zmluvy zaviazal zaplatiť sumu 2 815,88 € v splátkach po 82,82 €. Splátku splatnú 20.04.2014 už neuhradil. Keďže sa zaviazal zaplatiť spolu sumu 2 815,88 € a zaplatil len sumu 1 764,06 €, ostáva mu uhradiť rozdiel vo výške 1 051,82 €. Keďže si žalobca žalobou uplatnil len zaplatenie sumy 999,66 € a súd je rozsahom jeho žalobného návrhu viazaný a nemôže mu priznať viac, ako sa domáhal v žalobe (§ 216 CSP), súd mu priznal z titulu nezaplatených splátok pôžičky sumu 999,66 €. Inými slovami, žalovaný zaplatil 1 764,06 €. Tieto je potrebné započítať na 21 plných splátok a na 22. splátku do výšky 24,84 €. V čase rozhodovania súdu je už splatný celý dlh. Preto má súd za to, že žaloba je čo do uplatnenej sumy 999,66 € podaná dôvodne, keďže celý dlh bol 2 815,88 €, žalovaný zaplatil 1 764,06 € a rozdiel je 1 051,82 €, pričom žalobca si uplatnil menej, ako by mu podľa zmluvy patrilo.

(25) Žalobca tvrdí, že došlo k zosplateniu celého dlhu, toto skutkové tvrdenie ale nepreukázal. V spise sa nachádza upozornenie na možnosť zosplatenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale

sa v ňom nenachádza samotné zosplatenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Avšak je potrebné dodať, že ani v prípade, ak by žalobca vykonanie takého jednostranného právneho úkonu adresovaného žalovanému preukázal, nepreukázal uzavretie dohody so žalovaným o možnosti vyhlásenia celého dlhu za splatný (§ 565 OZ). Zo zmluvy o pôžičke nevyplýva, že by si v nej strany dohodli možnosť zosplatenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Takáto dohoda nevyplýva ani zo žiadneho iného predloženého a vykonaného dôkazu. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že dlh žalovaného je splatný v splátkach dohodnutých v zmluve. Tie boli dohodnuté na 82,82 € mesačne, až po zaplatenie sumy 2 815,88 €.

(26) Skutočnosť, že nedošlo k platnému zosplateniu dlhu, má vplyv na posúdenie žalobcovho nároku na úrok z omeškania. V súlade s § 517 ods. 2 OZ má žalobca nárok na úrok z omeškania z dôvodu, že žalovaný nezaplatil peňažný dlh riadne a včas. Keďže splatnosť dlhu nastala v mesačných splátkach po 82,82 €, patrí žalobcovi úrok z omeškania nie z celej uplatnenej sumy 999,66 € od 20.08.2014 až do zaplatenia, ale len z jednotlivých splátok. Ku dňu 20.08.2014 nastala splatnosť (s prihliadnutím na čiastočné plnenie žalovaného na 21 plných splátok a časť 22. splátky) splátok do výšky 356,12 €. Preto súd žalobcovi odo dňa 20.08.2014 priznal úrok z omeškania len zo sumy 356,12 €. Ďalšie nasledujúce splátky až po zaplatenie žalovanej sumy 999,66 € boli splatné od 20.09.2014 do 20.04.2015, pričom na poslednú splátku zvýšila suma 63,80 €, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vždy zo sumy 82,82 € z jednotlivých splátok a pri poslednej splátke zo zostatku vo výške 63,80 €, vždy od prvého dňa omeškania a vždy až do zaplatenia. Výška úroku z omeškania vyplýva z § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., pričom sa uplatní znenie účinné do 31.01.2013, keďže k vzniku právneho vzťahu došlo ešte pred týmto dátumom (§ 10c citovaného nariadenia vlády).

(27) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(28) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil. Toto rozhodnutie však nijako nebráni, aby sa strany dohodli o inej lehote splatnosti dlhu, hoci aj v splátkach. Na uzavretie takej dohody však právny nárok nie je.

(29) Vo zvyšku súd žalobu zamietol, a to v tej časti, v ktorej si uplatnil žalobca úrok z omeškania aj za obdobie, kedy ešte žalovaný nebol preukázateľne v omeškaní (keďže súd posúdil zosplatenie ako nepreukázané a ku splatnosti došlo vo vzťahu ku každej z uplatnených splátok zvlášť, pričom žalobca si uplatnil úrok z omeškania zo súčtu všetkých dlžných splátok) a v tej časti, v ktorej si uplatnil úrok z omeškania nad zákonnú výšku úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ s poukazom na § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

(30) K pôvodnému právnomu posúdeniu, ktoré súd urobil v prvom rozsudku vo veci súd uvádza, že toto prehodnotil s prihliadnutím na skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré urobil v odvolaní. Žalobca objasnil, z akého dôvodu sa súčin počtu splátok a ich výšky nerovná údaj o celkovej sume pôžičky uvedenému v zmluve. Je to tak z dôvodu, že žalobcovi boli prvé dve splátky odpustené. V skutočnosti mal teda povinnosť zaplatiť len 34 splátok, nie 36, ako bolo uvedené v zmluvnom formulári. Táto skutočnosť je len v prospech žalovaného (spotrebiteľa), preto nie je dôvod, aby spôsobovala neplatnosť zmluvy o pôžičke, ako to pôvodne súd v skoršom rozsudku vyhodnotil. S prihliadnutím na zmenu dohody o počte splátok na 34 sú podstatné údaje o spotrebiteľskom úvere uvedené v zmluvnom formulári správne.

(31) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(32) Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

(33) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(34) Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

(35) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol o jeho trovách. Zároveň v súlade s § 396 ods. 3 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania. Súd vychádzal z toho, že žalobca bol v spore úspešný v časti o zaplatenie 999,66 € s príslušenstvom. Keďže sa domáhal žalobou zaplatenia sumy 999,66 € s príslušenstvom, bol v spore úspešný v plnom rozsahu. Na čiastočný neúspech v časti uplatneného príslušenstva súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania neprihliadal, pretože príslušenstvo nepredstavovalo samostatný predmet konania. Vzhľadom k tomu, že žalobca

bol po podaní odvolania v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný (odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel a prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil), súd mu priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

(36) O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, osobitným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.